

**UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG**

HØJESTERETS DOM
afsagt fredag den 31. januar 2014

Sag 47/2012

(1. afdeling)

PBH 26.742 ApS

(advokat Christian Falk Hansen)

mod

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat David Auken)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 3. afdeling den 24. januar 2012.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Børge Dahl, Jytte Scharling, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen og Oliver Talevski.

Påstande

Appellanten, PBH 26.742 ApS, har gentaget sine påstande.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

I 1992 og 1993 fradrog 20 "Skovplan"-kommanditselskaber den indgående moms, som Damgårdens Planteskole A/S havde faktureret kommanditselskaberne for beplantning og vedligeholdelse af skov på den grund, som hvert enkelt kommanditselskab ejede. Sagen angår, om afgiftsmyndighederne har været berettiget til skønsmæssigt at reducere kommanditselskabernes fradrag for indgående moms vedrørende ydelserne fra Damgårdens Planteskole som sket.

Det fremgår af dagældende momslovs § 15, stk. 1, at registrerede virksomheder for hver afgiftsperiode til statskassen skal indbetale forskellen mellem udgående og indgående moms. Hvis den indgående moms for en afgiftsperiode overstiger den udgående moms for samme periode, får virksomheden godtgjort forskellen, jf. nærmere lovens § 23. Den indgående moms, som en virksomhed efter § 15, stk. 1, kan fradrage, udgør vederlaget for de afgiftspligtige varer eller ydelser, virksomheden har modtaget, jf. dagældende momslovs § 7, stk. 1, hvorefter den afgiftspligtige værdi ved afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser er "vederlaget" uden moms.

Hvad "vederlaget" efter loven er, skal forstås i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a, i 6. momsdirektiv (Rådets direktiv 77/388/EØF). I den nævnte direktivbestemmelse er det fastsat, at beskatningsgrundlaget er "den samlede modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktioner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris".

Det fremgår af EU-Domstolens praksis vedrørende artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a, at beskatningsgrundlaget ved levering af varer og tjenesteydelser er den modværdi, som den afgiftspligtige faktisk har modtaget. Modværdien er derfor den subjektive værdi, dvs. det beløb, der faktisk modtages, og ikke en værdi, der ansættes efter objektive kriterier. Når vederlaget ikke er i penge, skal modværdien kunne opgøres i penge. Ud over de domme, som landsretten har henvist til, kan der herom bl.a. henvises til dom af 24. oktober 1996 i sag C-288/94, Argos, præmis 16-17.

Vederlaget for Damgårdens Planteskoles ydelser til kommanditselskaberne skulle ikke betales kontant, men blev berigtiget ved et pantebrev med sikkerhed i den enkelte ejendom. Pantebrevet var afdragsfrit i 8 år, hvorefter det forfaldt til fuld indfrielse. Ved opgørelsen i 1992 og 1993 af Damgårdens Planteskoles udgående moms og kommanditselskabernes indgående moms skulle afgiftsmyndighederne derfor – i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a, i 6. momsdirektiv og EU-Domstolens praksis herom – fastsætte modværdien opgjort i penge (kontantværdien) af Damgårdens Planteskoles afgiftspligtige ydelser til kommanditselskaberne, dvs. værdien af de pantsikrede fordringer mod kommanditselskaberne.

Højesteret finder, at modværdien af Damgårdens Planteskoles afgiftspligtige ydelser i de nævnte år ikke udgjorde pantebrevens pålydende værdi, men alene deres kursværdi. Der er

herefter ikke grundlag for at tilsidesætte afgiftsmyndighedernes skøn over værdien af de afgiftspligtige ydelser.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal PBH 26.742 ApS betale 250.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 31. januar 2014.

Anonymiseret

kontorfuldmægtig